

חדשות < רווחה ושכונות

חיפוש באתר < Google >

< דף הבית

< חדשות

חדר החדשות

ממשרדי הממשלה והעירייה

רווחה ושכונות

בריאות

בתי ספר

פני העיר

סקירת מקומנים

עדכונים נוספים

< צרכנות

< סטודנטים

< טיולים

< אוכל

< בילוי ופנאי

< ילדים

השימוש

לוח:

מפת ירושלים

תחזית מזג האויר

בתי מרקחת תורנים

טלפונים שימושיים

כניסת וציאת השבת

פרשת השבוע

קני האוטובוס בעיר

לוח אירועים בירושלים

< מרץ, 2006 >
א ב ג ד ה ו ש
4 3 2 1
1110 9 8 7 6 5
18171615141312
25242322212019
313029282726

בחר תאריך

ינואר
פברואר
מרץ
אפריל
מאי
יוני
יולי
אוגוסט
ספטמבר
אוקטובר
נובמבר
דצמבר

צפיפות חוסמת. ציור של גולדברג (צילומים: קליק נט)

מבט מוגבל. רחוב רשב"ג

הגלריה בשכונת יוקרה. גלריה דוואק

קטמונים: המרחב העירוני חסום

"קטמונים" היא כבר מזמן לא רק שכונה בירושלים.

הקטמונים הוא מרחב ירושלמי, שכולל שמונה שכונות (יש קטמון ט' אבל בעידן הפוליטיקלי קורקט אין קטמון ז'). מרחב, שהפך שם נרדף למצוקה.

שתי שכונות מתוך המרחב הזה, שכונות קטמון ח' וט', הוגדרו בסוף שנות השבעים שכונות מצוקה (תווית שלא הוסרה בעצם, עד היום משתי השכונות הצמודות, שבעידן בגין זכו לכינוי "שכונות שיקום"). שאר שכונות הקטמונים, מא' עד ו', נשארו סתם מוזנחות.

איך מזהים מצוקה שכונתית? איך מאפיינים אותה?

התושבים המתגוררים בשכונה הם בעלי הכנסה נמוכה; מספר הנפשות בכל משפחה הוא מעל הממוצע הישראלי; האסטטיקה השכונתית, הגנים, אופי השיכונים, הדירות המרווחות או הצפופות והמרפסות, הניקיון והלכלוך, השטחים הפתוחים וניצולם, הפעילות החברתית במתנ"ס השכונתי, מוסדות הציבור שבשכונה והיחס של הממסד, העירוני והאחר (חברות סלולר, חברת חשמל וכו').

חנה גולדברג, ציירת, כבר 7 שנים מתגוררת ברחוב רשב"ג בקטמון ו'. היא רואה מרכיב נוסף בזיהוי שכונה מוזנחת: מרחב חסום, עמוס, צפוף.

בתערוכה חדשה שהיא מציגה במשכנות שאננים, תמונות שציירה בשכונה ואשר מבטאות את תחושת הדחק השכונתית של הקטמונים.

"תוספות הבניה, חוטי החשמל, ההזנחה שנראה כי היא נגררת שנים והמרחב החסום, זה מה שאני רואה סביבי", מספרת גולדברג. "שאלתי את עצמי, מה קורה כאשר מרימים את הראש, לשמיים. מה רואים? בפועל, רואים אנטנות, דודים, עמודי חשמל ותשתית. אני ראיית, מרחב חסום".

"ראיתי הקבלה וגבלה, בין מה שאנו רואים לבין מה שאנו לא רואים, כאשר מביטים למרחב השכונתי. תוחמים פה את האנשים מאוד קרוב. שמים להם את הגבול החוסם בעיניים. ברור מאוד עד לאן אפשר לראות, עד לאן אפשר לשאוף. התחום

סיור באוטובוס
הכותל בשידור חי
מפה ירוקה
תאריכון הסטורי
מרכזי קניות

כתבו לנו

דיעה למסור?
הערות ותגובות?
לחץ כאן

מכתבים למערכת

הפיסי מתערבב מהר מאוד עם התחום הנפשי ואת זה ביקשתי להעביר בתמונות", היא מספרת.

גולדברג, בת 46, דתייה, התגוררה בעבר 5 שנים בהתנחלות עפרה שבמטה בנימין ועוד 3 שנים בארה"ב. זאת הפעם הראשונה שהציירת בוחרת לצייר נוף. אולי בגלל שבאה ממרחבים אחרים, היא אומרת, עכשיו הצפיפות בעיניים, מאוד מפריעה ובלטת. היא מדברת על אפליה אורבנית, על ארכיטקטורה של עוני ואפליה ומסבירה: "אני חושבת שההזנחה כאן היא לא מקרית. הסיבה היא, שלאנשים כאן, אין את האנשים הנכונים בחלונות הגבוהים בעירייה. יש כאן הזנחה לא מקרית, שמשדרת ייאוש וחוסר תכלית".

הייאוש הזה, שעליו מדברת גולדברג, בה לידי ביטוי גם בכמה ציורים של פרחים בסוף דרכם. בסדרת ציורי הפרחים הופכת האמנית את הפרח - סמל היופי, נשיות וחיים - אלמנט גווע ומושקת. הפרח בציור נבול, יבש, גבעול ללא עלים הצומח עקר מן האין.

המחאה שמציירת גולדברג, מתפרצת אל הקהל, דווקא בשכונה אולי היקרה והמכובדת ביותר במרחב העירוני: במרכז הכנסים במשכנות שאננים. הכניסה למרכז היא דרך מסעדת מונטיפיורי, הצופה אל החומות.

יורדים שם במדרגות, אל חלל הגלריה, בכניסה לאודיטוריום. האמנית אומרת, כי הייתה מעדיפה להציג גם בקטמונים, אבל שם, אין גלריה.

בין תערוכותיה הקודמות של חנה גולדברג: "תערוכה צנועה" שהוצגה בבית האמנים בירושלים (2002), "שולחן ערוך" שהוצגה בגלריית אלול (2004), "כבודה בת מלך" (הגלריה האחרת, 2005), השתתפה בביאנלה לרישום בירושלים (2005).

התערוכה תוצג עד ל- 1.4.06

בגלריה דוויק, משכנות שאננים ירושלים.

לגלריה מגיעים כך: במשכנות שאננים, ליד תחנת הקמח, פניה ימינה בכביש, שמתעכל שמאלה.

כתבה: יסמין זוארץ

מועד פרסום: 17:00 22/3/06

הדפס שלח לחבר הוסף תגובה לכתבה